

מששת ימי בראשית, ולא לחנם תקנו בעלי המשנה, חתימת זין שלא התנסף ויתערב בצד האחר, ועל היין הזה נאמר לא עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום, כ"ן ודאי ז"ן, שבעים הפנים של התורה, ועליהם נאמר סוד יהו"ה ליראיו.

הקנקן של היין הזה זה לבו של אדם, שאם הוא קנקן חדש והתנסף ביין נסף, שהוא יצר הרע, צריך שלש פעמים הדחה, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר, ולא לחנם תקנו כוס של ברכה אף כף הדחה ושטיפה, הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ, להיות תוכו כברו, וסוד הדבר - וטהרו וקדשו, וכאשר הקנקן, שהוא לב זך מבפנים ומבחוץ, שורה שם חכמה, שנאמר בה יהו"ה קנני ראשית דרכו, קנני הוא קנקן ודאי, ואם הקנקן הזה הוא זך, נאמר בו ונקה, ואם לאו, לא ינקה כל הנגע בה.

וקנקן של אדם זו האשה, והוא כוס, כף צריכה שטיפה והדחה, אם היא כוס של ברכה, ועליה נאמר, להניח ברכה אל ביתך, ואם לאו, נקראת כוס התרעלה, ועל היין שלה נאמר תנו שכר לאובד ויין למרי נפש וכו'. השדים שלה הן אשכולות מרורות, אבל היין של כוס של ברכה עליו נאמר ויין ישמח לבב אנוש, ששם פקודי יהו"ה ישרים משמחי לב, שהם האשכולות שלה.

תקון עשרים ותשעה

בראשית ברא אלהי"ם, ב' נקדה בהיכלו, עליה נאמר גן נעול

בראשית ברא אלהי"ם, ב' נקודה בהיכליה, עליה אתמר (שיר ד יב) גן

דלא יעול נוכראָה תמן, ודא זין המשומר בענביו מששת ימי בראשית, ולא למגנא תקינו מארי מתניתין, חתימת זין דלא יתנסף ויתערב בסטרא אחרא, ועל האי זין אתמר (תהלים קמו יב) לא עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום, כ"ן ודאי ז"ן שבועין אנפין דאורייתא, ועלייהו אתמר (שם כה יד) סוד יהו"ה ליריאיו.

קנקן דהאי ז"ן דא לבא דבר נש, אם הוא קנקנא חדתא ואתנסף ביין נסף דאיהו יצרא בישא, צריך תלתא זמנין הדחה, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט), ולא למגנא תקינו כוס דברכה אוף הכי הדחה ושטיפה, הדחה מבפנים שטיפה מבחוץ, למהוי תוכו כברו, ורזא דמלה וטהרו וקדשו (ויקרא טז יט), וכד איהו קנקן דאיהו לבא דכיא מלגאו ומלבר, שריא תמן חכמה, דאתמר בה (משלי ח כב) יהו"ה קנני ראשית דרכו קנני איהו קנקן ודאי, ואם האי קנקן איהו דכיא, אתמר ביה ונקה, ואם לאו לא ינקה כל הנגע בה (שם ו כט).

וקנקן דבר נש דא אתתא, ואיהו כוס, הכי צריכה שטיפה והדחה, אם היא כוס דברכה, ועלה אתמר (יחזקאל מד ל) להניח ברכה אל ביתך, ואם לאו אתקריאת כוס התרעלה, ויין דילה עליה אתמר (משלי לא ו) תנו שכר לאובד ויין למרי נפש וכו', שדים דילה אינון אשכולות מרורות, אבל זין דכוס דברכה עליה אתמר (תהלים קד טו) ויין ישמח לבב אנוש דתמן פקודי יהו"ה ישרים משמחי לב (שם יט טו), דאינון אשכולות דילה.

תקונא עשרין ותשע

בראשית ברא אלהי"ם, ב' נקודה בהיכליה, עליה אתמר (שיר ד יב) גן

אֲחוֹתֵי כָּלָה גַּל נְעוּל מְעֵיָן חֲתוּם, מֵאֵן
 מְעֵיָן חֲתוּם דָּא נְקוּדָה, מֵאֵן נִיהוּ נְעוּל (ד' ט עג)
 דִּילָהּ, דָּא ו' דְּסִתִּים לְהִיכָלָא וּבָה אֲתַעְבִּיד
 ם סְתִימָא, אִיהִי ם רַבְתָּא מְלִסְרַבָּה
 הַמְשָׁרָה (ישעיה טו), וְהֵאֵי נְקוּדָה עֲלָה אֲתַמַּר (אייב
 כח כא) וְנַעְלָמָה מְעִינֵי כָּל חֵי וּמַעוֹף הַשָּׁמַיִם
 נִסְתָּרָה, וְהֵאֵי נְקוּדָה הִזוּ מֵצַד הַיָּמִין
 נְקִרְאָת אַהֲבָה, וּמֵצַד הַשְּׂמָאל
 נְקִרְאָת יִרְאָה, וּמֵצַד הָעֲמוּד
 הָאֲמֻצְעֵי נְקִרְאָת תּוֹרָה, וְהִיא
 מְצוּהָ, שְׁהַעֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי כּוֹלֵל
 אֶת שְׁנֵיהֶם, מִשׁוּם שְׁהוּ כּוֹלֵל אֶת
 י"ה, שְׁהֵם לְיָמִין וּלְשְׂמָאל, וְהוּ
 בְּאֲמֻצְעֵי כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם,
 וְהַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה מְצוּהָ
 הַכּוֹלֵלָה מְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, הִיא
 נְקִרְאָת י' מֵצַד הַחֲכָמָה, ה' מֵצַד
 הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, וְנְקִרְאָת תּוֹרָה
 מֵהַצַּד שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי. זֶהוּ
 שְׁפָתוֹב יְהו"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ,
 דְּרָכּוֹ דְּרָךְ ו', קִנְיֵי שְׁהוּא הִקְן
 שְׁלָה, וּמִשׁוּם שְׁהִיא כּוֹלֵלָה מְכַל
 הָאֲרַבְעֵי, נְקִרְאָת מְצוּהָ. מ"ץ
 בְּאוֹתִיּוֹת א"ת ב"ש הוּא י"ה, י"ם
 ה"ץ, וּבָה כּוֹלֵלִים מְצוּוֹת עֲשֵׂה
 וְלֹא תַעֲשֶׂה. הַמְצוּוֹת שֶׁל לֹא
 תַעֲשֶׂה מֵצַד הַדִּין שְׁהוּא אֱלֹהִי"ם,
 שְׁשֵׁם י"ה, וְעֲלִיָּה נְאָמַר זֶה שְׁמִי,
 וְהָרִי פְּרִשׁוּהוּ. מְצוּוֹת עֲשֵׂה מֵצַד
 הַיָּמִין שְׁהוּא רַחֲמִים, שְׁכּוֹלֵלִים
 בְּאַבְרָהָם, וְעֲלִיָּהֶם נְאָמַר בְּרוּךְ
 רַחֲם תִּזְכּוֹר.

קָם זְקוּן אַחַד מֵאַחַר הַצַּל (הַכְּתָל)
 וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, מְנוּרָה הַקְדוּשָׁה,
 קוּם הַדֶּלֶק נֵר שְׁהִיא מְצוּהָ,
 הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה, שְׁעֲלִיָּה נְאָמַר
 אֲשֶׁ תְּמִיד תִּתְקַדַּע עַל הַמְּזֻבָּח לֹא
 תִּכָּבֵה, וְעֲלִיָּה נְאָמַר לְהַעֲלֹת נֵר
 תְּמִיד, נֵר יְהו"ה נְקִרְאָת וְדָאֵי,
 הָאוּר שְׁמֵאִירָה בּוּ נִשְׁמַת אָדָם,
 קוּם הַדֶּלֶק בְּהָ.

נֵר יְהו"ה אֲתַקְרִיאָת וְדָאֵי, אוּר דְּנִהִיר בֵּיהּ נִשְׁמַת אָדָם, קוּם אֲדִלִיק בְּהָ.

נְעוּל אֲחוֹתֵי כָּלָה גַּל נְעוּל מְעֵיָן חֲתוּם, מֵאֵן
 מְעֵיָן חֲתוּם דָּא נְקוּדָה, מֵאֵן נִיהוּ נְעוּל (ד' ט עג)
 דִּילָהּ, דָּא ו' דְּסִתִּים לְהִיכָלָא וּבָה אֲתַעְבִּיד
 ם סְתִימָא, אִיהִי ם רַבְתָּא מְלִסְרַבָּה
 הַמְשָׁרָה (ישעיה טו), וְהֵאֵי נְקוּדָה עֲלָה אֲתַמַּר (אייב
 כח כא) וְנַעְלָמָה מְעִינֵי כָּל חֵי וּמַעוֹף הַשָּׁמַיִם
 נִסְתָּרָה, וְהֵאֵי נְקוּדָה הִזוּ מֵצַד הַיָּמִין
 נְקִרְאָת אַהֲבָה, וּמֵצַד הַשְּׂמָאל
 נְקִרְאָת יִרְאָה, וּמֵצַד הָעֲמוּד
 הָאֲמֻצְעֵי נְקִרְאָת תּוֹרָה, וְהִיא
 מְצוּהָ, שְׁהַעֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי כּוֹלֵל
 אֶת שְׁנֵיהֶם, מִשׁוּם שְׁהוּ כּוֹלֵל אֶת
 י"ה, שְׁהֵם לְיָמִין וּלְשְׂמָאל, וְהוּ
 בְּאֲמֻצְעֵי כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם,
 וְהַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה מְצוּהָ
 הַכּוֹלֵלָה מְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, הִיא
 נְקִרְאָת י' מֵצַד הַחֲכָמָה, ה' מֵצַד
 הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, וְנְקִרְאָת תּוֹרָה
 מֵהַצַּד שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי. זֶהוּ
 שְׁפָתוֹב יְהו"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ,
 דְּרָכּוֹ דְּרָךְ ו', קִנְיֵי שְׁהוּא הִקְן
 שְׁלָה, וּמִשׁוּם שְׁהִיא כּוֹלֵלָה מְכַל
 הָאֲרַבְעֵי, נְקִרְאָת מְצוּהָ. מ"ץ
 בְּאוֹתִיּוֹת א"ת ב"ש הוּא י"ה, י"ם
 ה"ץ, וּבָה כּוֹלֵלִים מְצוּוֹת עֲשֵׂה
 וְלֹא תַעֲשֶׂה. הַמְצוּוֹת שֶׁל לֹא
 תַעֲשֶׂה מֵצַד הַדִּין שְׁהוּא אֱלֹהִי"ם,
 שְׁשֵׁם י"ה, וְעֲלִיָּה נְאָמַר זֶה שְׁמִי,
 וְהָרִי פְּרִשׁוּהוּ. מְצוּוֹת עֲשֵׂה מֵצַד
 הַיָּמִין שְׁהוּא רַחֲמִים, שְׁכּוֹלֵלִים
 בְּאַבְרָהָם, וְעֲלִיָּהֶם נְאָמַר בְּרוּךְ
 רַחֲם תִּזְכּוֹר.

קָם סָבָא חַד מִבְּתַר טוּלָא (כּוֹתְלָא), וְאָמַר רַבִּי
 רַבִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, קוּם אֲדִלִיק שְׂרָגָא
 דְּאִיהִי מְצוּהָ, שְׁכִינְתָּא קְדִישָׁא, דְּעֲלָה
 אֲתַמַּר (ויקרא ו) אֲשֶׁ תְּמִיד תִּתְקַדַּע עַל הַמְּזֻבָּח לֹא
 תִּכָּבֵה, וְעֲלָה אֲתַמַּר (שְׁמוֹת כז) לְהַעֲלֹת נֵר תְּמִיד,

נֵר יְהו"ה אֲתַקְרִיאָת וְדָאֵי, אוּר דְּנִהִיר בֵּיהּ נִשְׁמַת אָדָם, קוּם אֲדִלִיק בְּהָ.